ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «Ρύθμιση δεσμευμένων ή κατασχεμένων χρηματικών απαιτήσεων και μετρητών»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Με το προτεινόμενο σχέδιο νόμου επιχειρείται να ρυθμιστεί η διαχείριση από το Ελληνικό Δημόσιο, τα κρατικά νομικά πρόσωπα και αρχές και τους φορείς της Γενικής Κυβέρνησης εν γένει των δεσμευμένων ή κατασχεμένων χρηματικών απαιτήσεων και μετρητών ή υπολοίπων τραπεζικών λογαριασμών ή των μετρητών που περιέχονται σε θυρίδες, στη διάρκεια της ποινικής διαδικασίας. Ακόμα, για πρώτη φορά θεσπίζεται μία μορφή ποινικής συνδιαλλαγής για τον ύποπτο ή τον κατηγορούμενο που διευκολύνει το Ελληνικό Δημόσιο, τα κρατικά νομικά πρόσωπα και αρχές και τους φορείς Γενικής Κυβέρνησης να ικανοποιηθούν πλήρως για την αξίωση ή τη ζημία τους. Οι ρυθμίσεις είναι σύμφωνες με τις βασικές συνταγματικές αρχές και υποστηρίζουν το τεκμήριο αθωότητας, ενώ ταυτόχρονα δίδεται η δυνατότητα στο Ελληνικό Δημόσιο, τα κρατικά νομικά πρόσωπα και αρχές και τους φορείς Γενικής Κυβέρνησης να έχουν τη συνολική εικόνα αλλά και να αξιοποιούν με τον πλέον πρόσφορο τρόπο τα χρήματα αυτά σε χρόνους συντομότερους από τους σήμερα συνήθεις στην ποινική διαδικασία.

Άρθρο 1

Με την παράγραφο 1 ορίζεται ο κύκλος των αδικημάτων για τα οποία θα εφαρμοσθούν οι συγκεκριμένες ρυθμίσεις, καθώς και τα θιγόμενα από αυτά πρόσωπα. Ειδικότερα αφορά στα εγκλήματα που προβλέπονται από τις διατάξεις: α) του ν. 2523/1997, β) του ν. 2960/2001, γ) του ν. 2803/2000, δ) του ν. 3691/2008, ε) του ν. 3213/2003, στ) του ν.4022/2011, ζ) του Ποινικού Κώδικα που στρέφονται κατά της ιδιοκτησίας και των περιουσιακών δικαιωμάτων τα οποία πραγματώθηκαν χωρίς βία ή απειλή και τελέστηκαν σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των Ο.Τ.Α. και των κρατικών Ν.Π.Δ.Δ. και Ν.Π.Ι.Δ. του άρθρου 9 του ν. 1232/1982 ή του άρθρου 1 του Κεφαλαίου Α΄ του ν. 3429/2005, ή οποιουδήποτε άλλου φορέα της Γενικής Κυβέρνησης ή οποιασδήποτε ανεξάρτητης διοικητικής αρχής ή άλλης κρατικής αρχής, καθώς και η) από τις διατάξεις των άρθρων 256 και 258 του ΠΚ (απιστία και υπεξαίρεση σχετικά με την υπηρεσία) ανεξαρτήτως της συνδρομής των προϋποθέσεων εφαρμογής του ν.1608/1950 (Α΄ 301), και για τα οποία διατάσσεται από τις αρμόδιες αρχές ή τα αρμόδια δικαστικά όργανα η κατάσχεση ή η δέσμευση ή η απαγόρευση της κίνησης τραπεζικών λογαριασμών ή άνοιγμα θυρίδων. Στις περιπτώσεις αυτές η απαγόρευση ισχύει, κατά το υπάρχον νομικό πλαίσιο, από τη χρονική στιγμή της επίδοσης στο πιστωτικό ίδρυμα ή στο χρηματοοικονομικό οργανισμό της διάταξης του αρμοδίου οργάνου της αρχής, του ανακριτή ή του βουλεύματος. Από τότε απαγορεύεται και το άνοιγμα της θυρίδας και είναι άκυρη έναντι του Δημοσίου και των αναφερομένων σε αυτή νομικών προσώπων εκταμίευση χρημάτων από το λογαριασμό. Με την προτεινόμενη ρύθμιση προβλέπεται ότι η αρχή ή το δικαιοδοτικό όργανο που εξέδωσε την οικεία απόφαση, διάταξη ή βούλευμα, διατάσσει την παρακατάθεση των μετρητών ή του υπολοίπου των τραπεζικών λογαριασμών ή των μετρητών που περιέχονται σε θυρίδες σε δεσμευμένο άτοκο λογαριασμό στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων ως δεσμευμένων χρηματικών απαιτήσεων κατά του υπόπτου ή του κατηγορούμενου, για λόγους ενιαίας και κεντρικής παρακολούθησης των σχετικών περιπτώσεων, αντί της διάσπαρτης τήρησης που υπάρχει σήμερα ανά κατηγορούμενο ή ύποπτο ή τραπεζικό λογαριασμό ή πιστωτικό ίδρυμα.

Με την παράγραφο 2 προβλέπεται ότι η αρχή ή το δικαιοδοτικό όργανο, που εξέδωσε την οικεία απόφαση, διάταξη ή βούλευμα διατάσει την απόδοση στο Ελληνικό Δημόσιο των δεσμευμένων χρημάτων κατά το χρόνο κατά τον οποίο η απαίτησή του καθίσταται εισπρακτέα είτε συνεπεία παρέλευσης της προθεσμίας αμφισβήτησης της σχετικής πράξης προσδιορισμού της αξίωσης ή της ζημίας, εφόσον έχει εκδοθεί τέτοια πράξη, είτε συνεπεία έκδοσης οριστικής δικαστικής απόφασης, στην περίπτωση έγερσης αμφισβήτησης κατά της πράξης αυτής (π.χ. καταλογιστικής πράξης οργάνων του Ελεγκτικού Συνεδρίου, των Οικονομικών Επιθεωρητών, των φορολογικών ή τελωνειακών οργάνων κ.λπ.). Με αυτόν τον τρόπο αίρεται η υφιστάμενη στρέβλωση και η απόδοση στο Δημόσιο θα πάψει να καθυστερεί επί πολλά έτη (ακόμη και άνω της δεκαετίας) εν αναμονή της έκδοσης ποινικής απόφασης, η δε απόδοση θα γίνεται σε προγενέστερο χρόνο κατά τον οποίο προκύπτει κατά τα ανωτέρω η εισπρακτέα απαίτηση από την ίδια αιτία (π.χ. υπεξαίρεση).

Με την παράγραφο 3 προβλέπεται όμοια διαχείριση με την προηγούμενη παράγραφο και για τα λοιπά πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο 1, με τη διαφορά ότι για μεν τα νομικά πρόσωπα και τους φορείς που διέπονται από το δημόσιο δίκαιο για την απόδοση απαιτείται, αντί για οριστική, τελεσίδικη δικαστική απόφαση διοικητικού δικαστηρίου, ενώ για την περίπτωση των νομικών προσώπων ή φορέων που διέπονται από το ιδιωτικό δίκαιο, απαιτείται εκτελεστός τίτλος με ισχύ δεδικασμένου κατά τις διατάξεις του Κ.Πολ.Δ..

Με την παράγραφο 4 θεσπίζεται η αναλογική ικανοποίηση των απαιτήσεων των προσώπων της παραγράφου 1 εφόσον σύμφωνα με τις παραγράφους 2 και 3 αυτές προβάλλονται ταυτόχρονα.

Με την παράγραφο 5 διευκρινίζεται ότι στις περιπτώσεις της απόδοσης που περιγράφονται στις παραγράφους 2 και 3 δεν επηρεάζεται η ποινική μεταχείριση του υπόπτου ή του κατηγορούμενου.

Με τις παραγράφους 6 και 7 προβλέπεται ρητά η προστασία των δικαιωμάτων τρίτων επί των δεσμευθέντων εφόσον αυτά, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις (αστικού, εμπορικού ή ειδικές), είναι επικρατέστερα της δέσμευσης ή κατάσχεσης, καθώς και η έκδοση των σχετικών πιστοποιητικών από τους αρμόδιους φορείς.

Με την παράγραφο 8 ρυθμίζεται η εξαιρετική περίπτωση κατά την οποία ποσά τα οποία αποδόθηκαν στο Ελληνικό Δημόσιο ή τα νομικά πρόσωπα και τους φορείς της παραγράφου 1 έναντι εισπρακτέας απαιτήσεώς τους παρακατατίθενται εκ νέου στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, λόγω του ότι η απαίτηση αυτή έπαψε να είναι εισπρακτέα (π.χ. αποδοχή ένδικου μέσου ενώπιον διοικητικού δικαστηρίου).

Άρθρο 2

Με την παράγραφο 1 παρέχεται η δυνατότητα στον ύποπτο ή κατηγορούμενο και σε οποιονδήποτε τρίτο, που ενεργεί με εντολή και για λογαριασμό του, να καταβάλουν το συνολικό ποσό της ζημίας ή αξίωσης, όπως αυτή καθορίζεται στο κατηγορητήριο, στο κλητήριο θέσπισμα ή στο βούλευμα. Η καταβολή γίνεται με ανέκκλητη έγγραφη δήλωσή τους και προς πλήρη ικανοποίηση του Δημοσίου και των προσώπων ή φορέων που αναφέρονται στο άρθρο 1, έχει ως απώτερο χρόνο την έναρξη της αποδεικτικής διαδικασίας στον πρώτο βαθμό δικαιοδοσίας και γίνεται με χρήματα τα οποία δεν είναι δεσμευμένα ή κατασχεμένα με οποιονδήποτε τρόπο ή από οποιαδήποτε αιτία. Η κατάθεση των χρημάτων γίνεται σε δεσμευμένο λογαριασμό στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, ως δεσμευμένων χρηματικών απαιτήσεων κατά του υπόπτου ή του κατηγορουμένου. Η απόδοση των εν λόγω χρημάτων στο Ελληνικό Δημόσιο και τα νομικά πρόσωπα ή τους φορείς του άρθρου 1 θα γίνει εν συνεχεία κατά τα αναφερόμενα στο ίδιο άρθρο (κτήση εισπρακτέας απαίτησης) ή κατά το χρόνο έκδοσης τελεσίδικης καταδικαστικής ποινικής απόφασης κατά τις κείμενες διατάξεις.

Με την παράγραφο 2 προβλέπεται η δυνατότητα ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος ή τρίτος σε βάρος του οποίου έχει επιβληθεί δέσμευση, κατάσχεση ή απαγόρευση κίνησης τραπεζικών λογαριασμών ή ανοίγματος θυρίδων, ο ίδιος και σε περίπτωση κοινών λογαριασμών και ο συνδικαιούχος αυτών να μπορούν να συναινέσουν, με ανέκκλητη έγγραφη δήλωσή τους, στην απόδοση στο Ελληνικό Δημόσιο και τα νομικά πρόσωπα ή τους φορείς του άρθρου 1, των δεσμευμένων ή κατασχεμένων ή των μετρητών που αφορούν σε απαγόρευση κίνησης τραπεζικών λογαριασμών ή θυρίδων. Η πρόβλεψη αυτή ορίζεται ότι έχει νόημα και αναπτύσσει έννομες συνέπειες μόνο εφόσον κατά το χρόνο της υποβολής της ανωτέρω δήλωσής δεν υφίσταται ήδη εισπρακτέα απαίτησή ή εκτελεστός τίτλος του Ελληνικού Δημοσίου και των νομικών προσώπων ή φορέων του άρθρου 1, αντίστοιχα, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου αυτού. Εφόσον, αντίθετα, υπάρχει ήδη εισπρακτέα απαίτηση ή εκτελεστός τίτλος, η απόδοση δεν επέρχεται ως συνέπεια της συναίνεσης του υπόπτου ή του κατηγορουμένου αλλά της προϋπάρχουσας αυτής απαίτησης και επομένως τυχόν παροχή συναίνεσης είναι αδιάφορη νομικά. Στην περίπτωση κατά την οποία η απόδοση είναι απόρροια της συναίνεσης του υπόπτου ή του κατηγορουμένου, το Ελληνικό Δημόσιο και τα νομικά πρόσωπα ή οι φορείς του άρθρου 1, μετά τη δήλωση, δέχονται την απόδοση των δεσμευμένων χρημάτων σε πλήρη ικανοποίηση της ζημίας ή της αξίωσής τους και το αρμόδιο όργανο αίρει την κατάσχεση, τη δέσμευση ή την απαγόρευση που έχει τεθεί και διατάσσει την απόδοση τους και του τυχόν υπερβάλλοντος ποσού στον δικαιούχο αυτού.

Με την παράγραφο 3 ορίζεται πρώτον, η έννοια της ολοσχερούς απόδοσης του ποσού το οποίο ο ύποπτος, ο κατηγορούμενος ή τρίτος προσφέρει κατά την πρώτη και δεύτερη παράγραφο του παρόντος άρθρου και δεύτερον, ο περιορισμός ότι το συγκεκριμένο χρηματικό ποσό πρέπει να είναι ελεύθερο από επικρατέστερα κατά τις κείμενες διατάξεις δικαιώματα τρίτων επί των μετρητών ή των τραπεζικών λογαριασμών, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις του αστικού ή εμπορικού δικαίου ή άλλες ειδικές διατάξεις.

Με την παράγραφο 4 ρυθμίζεται η ποινική μεταχείριση του υπόπτου ή του κατηγορουμένου που ενεργεί σύμφωνα με τα οριζόμενα στις ανωτέρω παραγράφους, ήτοι στην περίπτωση κατά την οποία αυτός αποδίδει χρήματα τα οποία δεν έχουν υποπέσει στην αντίληψη της αρμόδιας αρχής και δεν έχουν υποβληθεί σε δέσμευση, κατάσχεση κ.λπ. είτε χρήματα για τα οποία δεν υφίσταται, ήδη, κατά το χρόνο υποβολής της ανέκκλητης δήλωσης, εισπρακτέα απαίτησή ή εκτελεστός τίτλος του Δημοσίου ή νομικού προσώπου ή φορέα της παραγράφου 1 αντίστοιχα. (Έχει ήδη αναφερθεί ότι εφόσον υπάρχει ήδη εισπρακτέα απαίτηση ή εκτελεστός τίτλος, η όποια παροχή συναίνεσης είναι αδιάφορη νομικά και επομένως δεν επηρεάζει την ποινική μεταχείριση του υπόπτου ή του κατηγορουμένου). Η ποινική αυτή μεταχείριση, στις προηγούμενες περιπτώσεις, παραλλάσσει ανάλογα με το στάδιο της ποινικής διαδικασίας κατά το οποίο λαμβάνει χώρα η ικανοποίηση του παθόντος. Έτσι αυτή γίνεται αρκούντως επιεικής αν η ικανοποίηση λάβει χώρα μέχρι την απολογία του κατηγορουμένου στον ανακριτή, αυστηρότερη δε αν αυτή λάβει χώρα μετά την απολογία του κατηγορουμένου στον ανακριτή μέχρι την έναρξη της αποδεικτικής διαδικασίας της πρωτοβάθμιας δίκης, για να μην αποτελέσει η ευχέρεια που του δίνεται αντικείμενο καιροσκοπισμού.

Με την παράγραφο 5 διατηρείται ο κακουργηματικός χαρακτήρας των πράξεων που ο κατηγορούμενος έχει τελέσει, ακόμα και αν έχει υπαχθεί στις ευνοϊκές ρυθμίσεις και η πράξη του τιμωρείται πλέον ως πλημμέλημα.

Με την παράγραφο 6 επεκτείνεται η επιτυχής στη σύλληψή της διάταξη των άρθρων 384 και 406 Α του Ποινικού Κώδικα και στα πλημμελήματα των αναφερόμενων στο άρθρο 1 ποινικών διατάξεων.

Με την παράγραφο 7 προβλέπεται ότι σε περίπτωση συμμετοχής περισσοτέρων στο έγκλημα, επιφυλάσσεται και στους υπόλοιπους που συμφωνούν η ίδια επιεικής μεταχείριση, σε περίπτωση που λάβει χώρα πλήρης ικανοποίηση του ζημιωθέντος από έναν ή ορισμένους από τους περισσότερους συμμέτοχους.

Άρθρο 3

Με το άρθρο 3 προστατεύεται σε κάθε περίπτωση το δικαίωμα του πολιτικώς ενάγοντος να συμμετάσχει στη δίκη και να επιδιώκει την ικανοποίηση των μη περιουσιακών αξιώσεών του.

Άρθρο 4

Με το άρθρο 4 προβλέπονται εξαιρέσεις από την εφαρμογή των άρθρων 1 και 2 του σχεδίου νόμου. Βασική επιλογή της ρύθμισης είναι να εξαιρέσει τα πολιτικά πρόσωπα, λόγω της ιδιαίτερης απαξίας των αδικημάτων του άρθρου 1 που τελούνται από αυτά.

Άρθρο 5

Στο άρθρο 5 καθορίζονται τα αρμόδια δικαστικά όργανα που επιλαμβάνονται των οριζομένων στα άρθρα 1 και 2.

Άρθρο 6

Με την παράγραφο 1 του άρθρου 6 ρυθμίζεται η αρμοδιότητα του Δικαστηρίου σε περίπτωση τελεσίδικης καταδικαστικής απόφασης να καθορίσει το ύψος της αξίωσης ή της ζημίας και να οριστικοποιήσει την απόδοση των χρημάτων στο Ελληνικό Δημόσιο ή στο δικαιούχο πρόσωπο ή φορέα του άρθρου 1, αν δε αυτά είναι περισσότερα να καθορίσει και το ακριβές ποσό για το κάθε ένα. Με την παράγραφο 2 θεσπίζεται, σε περίπτωση αμετάκλητης απαλλαγής ή αθώωσης, η έντοκη επιστροφή των χρηματικών ποσών στις περιπτώσεις που αυτά έχουν αποδοθεί στο Ελληνικό Δημόσιο ή τα νομικά πρόσωπα ή τους φορείς του άρθρου 1, εκτός εάν υφίσταται ήδη αξίωσή τους η οποία εδράζεται στην ίδια ή άλλη αιτία, η οποία μπορεί να συμψηφιστεί κατά τους όρους που περιγράφονται. Τέλος, ακόμη και στην περίπτωση της παύσης οριστικά της ποινικής δίωξης λόγω παραγραφής ή για οποιονδήποτε άλλο μη ουσιαστικό λόγο (π.χ. έλλειψη δικαιοδοσίας των ελληνικών δικαστηρίων κ.λπ.) το ποινικό δικαστήριο αποφαίνεται υποχρεωτικά σχετικά με την ύπαρξη αξίωσης των προσώπων της παραγράφου 1 του άρθρου 1 και ανάλογα διατάσσει την απόδοση των σχετικών ποσών στους δικαιούχους.

Άρθρο 7

Το άρθρο 7 παρέχει εξουσιοδότηση στους Υπουργούς Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για ρύθμιση θεμάτων σχετικών με την παρακατάθεση.

Άρθρο 8

Η παράγραφος 1 του άρθρου 8 ρυθμίζει ζητήματα μεταβατικού χαρακτήρα, ορίζοντας ότι στις εκκρεμείς, κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, δεσμεύσεις, κατασχέσεις, απαγορεύσεις κ.λπ. διατάσσεται η παρακατάθεση των μετρητών ή του υπολοίπου λογαριασμών ή των μετρητών που περιέχονται σε θυρίδες, σε δεσμευμένο άτοκο λογαριασμό στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων. Για τις υποθέσεις, όμως, στις οποίες κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου υφίσταται εισπρακτέα απαίτηση ή εκτελεστός τίτλος του Δημοσίου ή νομικού προσώπου ή φορέα της παραγράφου 1 του άρθρου 1, κατά τα αναφερόμενα στις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου αυτού, διατάσσεται και η απόδοση σε αυτούς των μετρητών ή του υπολοίπων λογαριασμών ή των μετρητών που περιέχονται σε θυρίδες. Σε περίπτωση κατά την οποία κατά την έναρξη ισχύος του νόμου υπάρχουν περισσότεροι δικαιούχοι (Δημόσιο, Ν.Π.Δ.Δ., λοιποί φορείς) με δική του εισπρακτέα απαίτηση ή εκτελεστό τίτλο έκαστος, η απόδοση γίνεται κατά το λόγο της ζημίας ή της αξίωσής τους.

Η παράγραφος 2 του άρθρου 8 ρυθμίζει τα ζητήματα της ευνοϊκής ποινικής αντιμετώπισης του υπόπτου η κατηγορουμένου στις περιπτώσεις που κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου αυτός συναινεί στην απόδοση στο Δημόσιο ή τα νομικά πρόσωπα ή τους φορείς του άρθρου 1 χρημάτων τα οποία είτε δεν είναι δεσμευμένα ή κατασχεμένα κ.λπ. είτε είναι μεν δεσμευμένα ή κατασχεμένα κ.λπ., χωρίς ωστόσο κατά το χρόνο της υποβολής της δήλωσης να υπάρχει ήδη εισπρακτέα απαίτηση ή εκτελεστός τίτλος (οπότε η απόδοση δεν είναι συνέπεια της συναίνεσης και δεν συντρέχει περίπτωση ευνοϊκής ποινικής μεταχείρισης), και ορίζεται ότι οι ρυθμίσεις των υποπεριπτώσεων ββ΄ των περιπτώσεων α΄, β΄ και γ΄ της παραγράφου 3 του άρθρου 2 (ευνοϊκή ποινική μεταχείριση) εφαρμόζονται αναλογικά ακόμη και στις υποθέσεις: α) στις οποίες έχει εκδοθεί καταδικαστική απόφαση σε πρώτο βαθμό, εφόσον λάβουν χώρα τα οριζόμενα στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 2 έως την έναρξη της αποδεικτικής διαδικασίας στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο, ή β) έχει ξεκινήσει η διαδικασία, είτε στο πρωτοβάθμιο είτε στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο, εφόσον λάβουν χώρα τα οριζόμενα στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 2 εντός τριάντα ημερών από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου.

Άρθρο 9

Το άρθρο 9 αναφέρει τις καταργούμενες και τις διατηρούμενες σε ισχύ διατάξεις.

Αθήνα,17 Νοεμβρίου 2014

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ	ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ
Γκ. Χαρδούβελης	Χ. Αθανασίου

Τροποποιούμενες – καταργούμενες διατάξεις με το Σχέδιο Νόμου

«Ρύθμιση δεσμευμένων ή κατασχεμένων χρηματικών απαιτήσεων και μετρητών»

Με το άρθρο 9 του σχεδίου νόμου καταργείται το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 18 παρ. 3 του Ν. 2523/1997, όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

«Εάν η καταβολή συντελεστεί μετά τη συμπλήρωση έτους, αλλά πριν τη λήξη της αποδεικτικής διαδικασίας σε πρώτο βαθμό, επιβάλλεται ποινή μειωμένη κατά το άρθρο 83 του Ποινικού Κώδικα».

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Ρύθμιση δεσμευμένων ή κατασχεμένων χρηματικών απαιτήσεων και μετρητών

Άρθρο 1

1. Στα εγκλήματα που προβλέπονται από τις διατάξεις: α) του ν. 2523/1997 (Α΄179), β) του ν. 2960/2001 (Α΄ 265), γ) του ν. 2803/2000 (Α΄48), δ) του ν. 3691/2008 (Α΄166), ε) του ν. 3213/2003 (Α΄309), στ) του ν. 4022/2011 (Α΄219), ζ) του Ποινικού Κώδικα που στρέφονται κατά της ιδιοκτησίας και των περιουσιακών δικαιωμάτων, τα οποία πραγματώθηκαν χωρίς βία ή απειλή και τελέσθηκαν σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου ή της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή Ο.Τ.Α. ή οποιουδήποτε Ν.Π.Δ.Δ. ή Ν.Π.Ι.Δ. του άρθρου 9 του ν. 1232/1982 (Α΄ 22) ή του άρθρου 1 του Κεφαλαίου Α΄ του ν. 3429/2005 ή οποιουδήποτε άλλου φορέα της Γενικής Κυβέρνησης ή οποιασδήποτε ανεξάρτητης διοικητικής αρχής ή άλλης κρατικής αρχής, καθώς και η) από τις διατάξεις των άρθρων 256 και 258 του Ποινικού Κώδικα (απιστία και υπεξαίρεση σχετικά με την υπηρεσία), ανεξαρτήτως της συνδρομής ή μη των προϋποθέσεων εφαρμογής του ν. 1608/1950 (Α΄ 301), σε περίπτωση κατάσχεσης, δέσμευσης, απαγόρευσης κίνησης τραπεζικών λογαριασμών ή ανοίγματος θυρίδων, η αρχή ή το δικαιοδοτικό όργανο που εξέδωσε την οικεία απόφαση, διάταξη ή βούλευμα, διατάσσει την παρακατάθεση των μετρητών, του υπολοίπου των τραπεζικών λογαριασμών ή των μετρητών που περιέχονται σε θυρίδες, σε δεσμευμένο άτοκο λογαριασμό στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, ως δεσμευμένων χρηματικών απαιτήσεων κατά του υπόπτου ή του κατηγορουμένου. Οι ανωτέρω ρυθμίσεις ισχύουν και στα συναφή με όλα τα ανωτέρω εγκλήματα, που τελέστηκαν με σκοπό τη διευκόλυνση τέλεσης ή τη συγκάλυψη αυτών.

2. Εάν τα εγκλήματα της παραγράφου 1 έχουν τελεστεί σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου ή στρέφονται κατά της ιδιοκτησίας και των περιουσιακών δικαιωμάτων αυτού, η αρχή ή το δικαιοδοτικό όργανο, που εξέδωσε την οικεία απόφαση, διάταξη ή βούλευμα, διατάσσει την απόδοση στο Ελληνικό Δημόσιο των μετρητών ή του υπολοίπου των τραπεζικών λογαριασμών ή των μετρητών που περιέχονται σε θυρίδες, συνυπολογιζομένων των τόκων, των προσαυξήσεων και των προστίμων, και μέχρι του συνολικού ποσού αυτών, έναντι της προσδιορισθείσας οφειλής ή ζημίας τους, κατά το χρόνο κατά τον οποίο η απαίτηση του Δημοσίου καθίσταται εισπρακτέα, είτε συνεπεία παρέλευσης της προθεσμίας αμφισβήτησης (διοικητικής ή δικαστικής) της σχετικής πράξης προσδιορισμού της είτε συνεπεία έκδοσης σχετικής οριστικής δικαστικής απόφασης στην περίπτωση έγερσης αμφισβήτησης.

3. Εάν τα ίδια ως άνω εγκλήματα έχουν τελεστεί σε βάρος των λοιπών, πλην του Ελληνικού Δημοσίου, αναφερομένων στην παράγραφο 1 νομικών προσώπων ή φορέων ή στρέφονται κατά της ιδιοκτησίας ή των περιουσιακών δικαιωμάτων αυτών, η κατά την προηγούμενη παράγραφο απόδοση γίνεται κατά το χρόνο κατά τον οποίο η απαίτησή τους καθίσταται εισπρακτέα, είτε συνεπεία παρέλευσης της προθεσμίας αμφισβήτησης της σχετικής πράξης προσδιορισμού της είτε συνεπεία έκδοσης τελεσίδικης δικαστικής απόφασης, στην περίπτωση έγερσης αμφισβήτησης. Στην περίπτωση των νομικών προσώπων ή φορέων της παραγράφου 1, που διέπονται από το ιδιωτικό δίκαιο, για την, κατά τα προηγούμενα, απόδοση απαιτείται η έκδοση εκτελεστού τίτλου με ισχύ δεδικασμένου, κατά τις διατάξεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

4. Σε περίπτωση κατά την οποία προβάλλονται ταυτόχρονα απαιτήσεις από περισσότερα από τα αναφερόμενα στην παράγραφο 1 πρόσωπα, η απόδοση διενεργείται κατά το λόγο της ζημίας ή της αξίωσης.

5. Η εφαρμογή των διατάξεων των παραγράφων 2 και 3 δεν επηρεάζει την ποινική μεταχείριση του υπόπτου ή του κατηγορουμένου.

6. Στις κατά τις προηγούμενες παραγράφους περιπτώσεις παρακατάθεσης ή απόδοσης των μετρητών ή του περιεχομένου των τραπεζικών λογαριασμών, δεν θίγονται τα επικρατέστερα δικαιώματα τρίτων επί των μετρητών ή των τραπεζικών λογαριασμών, τα οποία είχαν τυχόν αποκτηθεί με βάση κείμενες διατάξεις.

7. Κατά την σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους παρακατάθεση ή απόδοση των μετρητών ή του περιεχομένου των τραπεζικών λογαριασμών, το πιστωτικό ίδρυμα που διενεργεί την παρακατάθεση ή την απόδοση, παραδίδει στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων ή, κατά περίπτωση, στο Ελληνικό Δημόσιο ή στο οικείο νομικό πρόσωπο ή φορέα της παραγράφου 1, πιστοποιητικό περί των αξιώσεων τρίτων επ' αυτών, μαζί με όλα τα σχετικά αποδεικτικά έγγραφα. Την ίδια υποχρέωση έχει και το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων κατά την απόδοση στο Ελληνικό Δημόσιο ή στο οικείο νομικό πρόσωπο ή φορέα μετρητών ή υπολοίπων τραπεζικών λογαριασμών που τηρούνται σε αυτό.

8. Εάν μετά την, σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους, απόδοση των μετρητών ή του υπολοίπου των τραπεζικών λογαριασμών ή των μετρητών που περιέχονται σε θυρίδες, οι απαιτήσεις του Ελληνικού Δημοσίου ή του νομικού προσώπου ή φορέα της παραγράφου 1 έπαψαν, για οποιονδήποτε λόγο, να είναι κατά τις κείμενες διατάξεις εισπρακτέες, εφόσον δεν έχει ήδη εκδοθεί αμετάκλητη απόφαση ποινικού δικαστηρίου, τα αποδοθέντα ποσά, με αίτηση οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον, παρακατατίθενται στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 1.

Άρθρο 2
Συνέπειες από την πλήρη ικανοποίηση του παθόντος

1. Ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος για την τέλεση των εγκλημάτων του άρθρου 1 και οποιοσδήποτε τρίτος που ενεργεί με εντολή και για λογαριασμό του, μπορούν, με ανέκκλητη έγγραφη δήλωσή τους προς τον εισαγγελέα, τον ανακριτή ή το Δικαστικό Συμβούλιο, κατά περίπτωση, να καταβάλουν το συνολικό ποσό της οριζόμενης στο κατηγορητήριο, στο κλητήριο θέσπισμα ή στο βούλευμα ζημίας ή αξίωσης, προς πλήρη ικανοποίηση του Ελληνικού Δημοσίου ή των νομικών προσώπων ή φορέων του άρθρου 1 και, σε περίπτωση περισσοτέρων ζημιωθέντων ή εχόντων αξίωση, του συνόλου αυτών, από κεφάλαια στα οποία δεν έχει επιβληθεί κατάσχεση, δέσμευση ή απαγόρευση κίνησης λογαριασμών. Η πλήρης ικανοποίηση μπορεί να γίνει μέχρι και την έναρξη της αποδεικτικής διαδικασίας στον πρώτο βαθμό δικαιοδοσίας, με την κατάθεση των χρημάτων σε δεσμευμένο ά-

τοκο λογαριασμό στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, ως δεσμευμένων χρηματικών απαιτήσεων κατά του υπόπτου ή του κατηγορουμένου. Η απόδοσή τους στο Ελληνικό Δημόσιο και τα νομικά πρόσωπα ή τους φορείς του άρθρου 1 γίνεται κατά τα αναφερόμενα στο άρθρο αυτό.

2. Ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος για την τέλεση των εγκλημάτων του άρθρου 1 ή τρίτος, σε βάρος των οποίων έχει επιβληθεί ή διαταχθεί δέσμευση, κατάσχεση ή απαγόρευση κίνησης τραπεζικών λογαριασμών ή ανοίγματος θυρίδων, ο ίδιος και σε περίπτωση κοινών λογαριασμών και οι συνδικαιούχοι αυτών, μπορούν, με ανέκκλητη έγγραφη δήλωσή τους προς τον εισαγγελέα, τον ανακριτή, το δικαστικό συμβούλιο ή το δικαστήριο, να συναινέσουν στην οριστική απόδοση στο Ελληνικό Δημόσιο και στα νομικά πρόσωπα ή στους φορείς της παραγράφου 1 του άρθρου 1, και προς πλήρη ικανοποίηση αυτών, μέχρι την έναρξη της αποδεικτικής διαδικασίας στον πρώτο βαθμό δικαιοδοσίας, του ποσού της οριζόμενης στο κατηγορητήριο, το κλητήριο θέσπισμα ή το παραπεμπτικό βούλευμα ζημίας ή αξίωσής τους, για το οποίο έχει επιβληθεί ή διαταχθεί δέσμευση, κατάσχεση ή απαγόρευση κίνησης τραπεζικών λογαριασμών ή ανοίγματος θυρίδων, εφόσον κατά το χρόνο της υποβολής της δήλωσής τους δεν υφίσταται ήδη εισπρακτέα απαίτησή τους, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 1. Στην περίπτωση του προηγούμενου εδαφίου διατάσσεται από το ανωτέρω αρμόδιο όργανο η άρση της κατάσχεσης, της δέσμευσης ή της απαγόρευσης και η καταβολή του ως άνω οριζομένου ποσού στο Ελληνικό Δημόσιο και τα ανωτέρω νομικά πρόσωπα ή φορείς και του τυχόν υπερβάλλοντος στον δικαιούχο αυτού, με την επιφύλαξη των προβλέψεων της παραγράφου 6 του άρθρου 1.

3. Ως πλήρης ικανοποίηση, κατά τις προηγούμενες παραγράφους, νοείται η ολοσχερής απόδοση του ποσού της οριζόμενης στο κατηγορητήριο, στο κλητήριο θέσπισμα ή στο βούλευμα, ζημίας ή αξίωσης ενός εκάστου νομικού προσώπου ή φορέα του άρθρου 1, η οποία προέρχεται από την τέλεση των ερευνώμενων εγκλημάτων. Το αποδιδόμενο με την ανέκκλητη έγγραφη δήλωση ποσό πρέπει να είναι ελεύθερο από επικρατέστερα, κατά τις κείμενες διατάξεις, δικαιώματα τρίτων επί των μετρητών ή των τραπεζικών λογαριασμών.

4. Στις περιπτώσεις της, σύμφωνα με τις παραγράφους 1, 2, 3 και 4, πλήρους ικανοποίησης του ζημιωθέντος και, σε περίπτωση περισσοτέρων, του συνόλου αυτών, επιβάλλονται στον κηρυχθέντα ένοχο οι εξής ποινές: α) αν η προβλεπόμενη στο νόμο ποινή είναι μέχρι ισόβια κάθειρξη, επιβάλλεται: αα) κάθειρξη μέχρι δέκα (10) έτη, αν η ικανοποίηση των ανωτέρω προσώπων λάβει χώρα μέχρι την απολογία του κατηγορουμένου στον ανακριτή και ββ) κάθειρξη μέχρι δεκαπέντε (15) έτη, αν η ικανοποίησή τους λάβει χώρα μέχρι την έναρξη της αποδεικτικής διαδικασίας στην πρωτοβάθμια δίκη, β) αν η προβλεπόμενη στο νόμο ποινή είναι κάθειρξη άνω των δέκα (10) ετών επιβάλλεται: αα) φυλάκιση, αν η ικανοποίηση των ανωτέρω προσώπων λάβει χώρα μέχρι την απολογία του κατηγορουμένου στον ανακριτή και ββ) φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών, αν η ικανοποίησή τους λάβει χώρα μέχρι την έναρξη της αποδεικτικής διαδικασίας στην πρωτοβάθμια δίκη και γ) αν η προβλεπόμενη στο νόμο ποινή είναι κάθειρξη μέχρι δέκα (10) έτη, επιβάλλεται: αα) φυλάκιση μέχρι δύο (2) έτη, αν η ικανοποίηση των ανωτέρω προσώπων λάβει χώρα μέχρι την απολογία του κατηγορουμένου στον ανακριτή και ββ) φυλάκιση μέχρι τρία (3) έτη, αν η ικανοποίησή τους λάβει χώρα μέχρι την έναρξη της αποδεικτικής διαδικασίας στην πρωτοβάθμια δίκη.

5. Ο κακουργηματικός χαρακτήρας των πράξεων του άρθρου 1 εξακολουθεί να παραμένει ακόμα και στην περίπτωση πρόβλεψης ποινής φυλάκισης.

6. Επί πλημμελημάτων, εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 384 και 406Α του Ποινικού Κώδικα.

7. Σε περιπτώσεις συμμετοχής, η κατά τα ανωτέρω πλήρης ικανοποίηση από έναν ή ορισμένους εκ των περισσοτέρων συμμετεχόντων, ωφελεί και τους υπόλοιπους που συμφωνούν. Ο συμμέτοχος που δεν συμφωνεί, δεν υπάγεται στις ανωτέρω ρυθμίσεις.

Άρθρο 3

Η εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 1 και 2 δεν επηρεάζει καθ' οιονδήποτε τρόπο την προβολή και την ικανοποίηση των μη περιουσιακών αξιώσεων του πολιτικώς ενάγοντος, καθώς και τα δικαιώματα αυτού.

Άρθρο 4
Εξαιρέσεις

Οι ρυθμίσεις του άρθρου 2 δεν εφαρμόζονται, αν ο δράστης των πράξεων, κατά το χρόνο τέλεσης της πράξης, είχε την ιδιότητα του Πρωθυπουργού, Υπουργού, Αναπληρωτή Υπουργού, Υφυπουργού, Βουλευτή, Ευρωβουλευτή, Γενικού και Ειδικού Γραμματέα, Περιφερειάρχη, Αντιπεριφερειάρχη, Δημάρχου, Αντιδημάρχου ή αν τα πρόσωπα αυτά συμμετείχαν στη διάπραξη των εγκλημάτων.

Άρθρο 5

Στις υποθέσεις του άρθρου 1, για τις οποίες έχει εκδοθεί παραπεμπτικό βούλευμα, αρμόδιο να διατάξει τα οριζόμενα στα άρθρα 1 και 2 είναι το κατά περίπτωση Δικαστικό Συμβούλιο. Εάν η υπόθεση εκκρεμεί στην κύρια ανάκριση, αρμόδιος είναι ο Ανακριτής. Μετά την έναρξη της αποδεικτικής διαδικασίας αρμόδιο είναι το Δικαστήριο που έχει επιληφθεί.

Άρθρο 6
Απόδοση χρημάτων με δικαστική απόφαση

1. Σε περίπτωση τελεσίδικης καταδίκης το Δικαστήριο καθορίζει το ύψος της ζημίας ή της αξίωσης, καθώς και το πρόσωπο σε βάρος του οποίου τελέστηκε το οποιοδήποτε από τα αναφερόμενα στο άρθρο 1 αδικήματα. Εφόσον ζημιωθέν πρόσωπο είναι το Ελληνικό Δημόσιο και οποιοδήποτε άλλο από τα αναφερόμενα στο άρθρο 1 νομικά πρόσωπα ή φορείς, το Δικαστήριο με την απόφασή του διατάσσει την οριστική απόδοση του ισόποσου της ζημίας ή της αξίωσης εκ των κατασχεθέντων ή κατατεθέντων χρημάτων, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 1 και 2 αντίστοιχα. Σε περίπτωση περισσοτέρων εκ των αναφερομένων στο άρθρο 1 προσώπων, το δικαστήριο διατάσσει την οριστική απόδοση κατά το λόγο της ζημίας ή της αξίωσής τους.

2. Σε περίπτωση αμετάκλητης απαλλαγής ή αθώωσης, διότι δεν αποδειχθηκε η αντικειμενική υπόσταση του α-

δικήματος, αποδίδονται στους δικαιούχους εντόκως τα χρήματα που έχουν αποδοθεί στο Ελληνικό Δημόσιο ή σε οποιοδήποτε άλλο από τα αναφερόμενα στο άρθρο 1 νομικά πρόσωπα ή φορείς, κατά τα οριζόμενα στις παραγράφους 2 του άρθρου 1 και 1 και 2 του άρθρου 2, εκτός εάν υπάρχει αξίωση κατά του αθωωθέντος που είναι δυνατόν να συμψηφιστεί, είτε αυτή εδράζεται στην ίδια είτε σε άλλη αιτία.

3. Εφόσον η ποινική δίωξη πάψει λόγω παραγραφής ή για οποιονδήποτε άλλο μη ουσιαστικό λόγο το Συμβούλιο ή το Δικαστήριο αποφαίνεται υποχρεωτικά σχετικά με την ύπαρξη αξίωσης και διατάσσει την απόδοση των σχετικών ποσών στους ζημιωθέντες. Το επιτόκιο του πρώτου εδαφίου ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

Άρθρο 7
Εξουσιοδοτική διάταξη

1. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ορίζονται ο τρόπος, η διαδικασία και ο χρόνος απόδοσης των χρηματικών απαιτήσεων του Ελληνικού Δημοσίου και των λοιπών φορέων του άρθρου 1, τα σχετικά με την παρακατάθεση στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων και τον τρόπο απόδοσης και διαφύλαξης από αυτό των χρηματικών ποσών και των εγγράφων που αφορούν δικαιώματα τρίτων, ο τύπος των πιστοποιητικών, τα σχετικά με την επιστροφή των χρηματικών ποσών στους δικαιούχους, οι απαιτούμενες ηλεκτρονικές διαδικασίες και κάθε άλλη αναγκαία σχετική λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων των προηγούμενων άρθρων.

2. Με όμοια απόφαση καθορίζεται η διαδικασία ανοίγματος και καταγραφής του περιεχομένου θυρίδων για τις οποίες έχει επιβληθεί ή διαταχθεί δέσμευση, κατάσχεση ή το άνοιγμά τους.

Άρθρο 8
Μεταβατικές διατάξεις

1. Στις εκκρεμείς υποθέσεις κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, η αρχή ή το δικαιοδοτικό όργανο που εξέδωσε την οικεία απόφαση, διάταξη ή βούλευμα κατάσχεσης, δέσμευσης, απαγόρευσης κίνησης τραπεζικών λογαριασμών ή ανοίγματος θυρίδων, ή ο Ανακριτής ή το Δικαστικό Συμβούλιο ή το Δικαστήριο που έχει επιληφθεί διατάσσει την παρακατάθεση των μετρητών ή των υπολοίπων λογαριασμών ή των μετρητών που περιέχονται σε θυρίδες, σε δεσμευμένο άτοκο λογαριασμό στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων ως δεσμευμένων χρηματικών απαιτήσεων κατά του υπόπτου ή του κατηγορουμένου, κατά τα οριζόμενα στα άρθρα 1 και 2. Για τις υποθέσεις, όμως, στις οποίες κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου υφίσταται εισπρακτέα απαίτηση ή εκτελεστός τίτλος του Δημοσίου ή νομικού προσώπου ή φορέα της παραγράφου 1 του άρθρου 1, κατά τα αναφερόμενα στις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου αυτού, διατάσσεται η απόδοση των μετρητών ή των υπολοίπων λογαριασμών ή των μετρητών που περιέχονται σε θυρίδες. Σε περίπτωση κατά την οποία κατά την έναρξη ισχύος του νόμου υπάρχουν περισσότεροι δικαιούχοι η απόδοση γίνεται κατά το λόγο της ζημίας ή της αξίωσής τους.

2. Οι ρυθμίσεις των υποπεριπτώσεων ββ΄ των περιπτώσεων α΄, β΄ και γ΄ της παραγράφου 5 του άρθρου 2 εφαρμόζονται αναλογικά και στις υποθέσεις στις οποίες δεν συντρέχουν τα αναφερόμενα στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου και, κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου: α) έχει εκδοθεί καταδικαστική απόφαση σε πρώτο βαθμό, εφόσον λάβουν χώρα τα οριζόμενα στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 2 έως την έναρξη της αποδεικτικής διαδικασίας στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο ή β) έχει ξεκινήσει η διαδικασία, είτε στο πρωτοβάθμιο είτε στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο, εφόσον λάβουν χώρα τα οριζόμενα στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 2 εντός τριάντα ημερών από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου.

Άρθρο 9
Τελικές διατάξεις

Από την έναρξη ισχύος του παρόντος καταργείται το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 18 παρ. 3 του ν. 2523/1997, όπως ισχύει. Η διάταξη του άρθρου 158 του ν. 2960/2001 διατηρείται σε ισχύ.

Αθήνα,17 Νοεμβρίου 2014

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ	ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ
Γκ. Χαρδούβελης	Χ. Αθανασίου

Αριθμ. 332/23/2014

ΕΚΘΕΣΗ
Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους
(άρθρο 75 παρ.1 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων «Ρύθμιση δεσμευμένων ή κατασχεμένων απαιτήσεων και μετρητών»

Α. Με τις διατάξεις του υπόψη σχεδίου νόμου, εισάγονται ρυθμίσεις για τη διαχείριση των δεσμευμένων ή κατασχεμένων χρηματικών απαιτήσεων και μετρητών ή υπολοίπων τραπεζικών λογαριασμών ή των μετρητών που περιέχονται σε θυρίδες, στη διάρκεια της ποινικής διαδικασίας. Ειδικότερα:

1.α. Σε περίπτωση κατάσχεσης, δέσμευσης, απαγόρευσης κίνησης τραπεζικών λογαριασμών ή ανοίγματος θυρίδων, η αρχή ή το δικαιοδοτικό όργανο που εξέδωσε την οικεία απόφαση, διάταξη ή βούλευμα, διατάσσει την παρακατάθεση των μετρητών, του υπολοίπου των τραπεζικών λογαριασμών ή των μετρητών που περιέχονται σε θυρίδες, σε δεσμευμένο άτοκο λογαριασμό στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, ως δεσμευμένων χρηματικών απαιτήσεων κατά του υπόπτου ή του κατηγορουμένου.

Η ρύθμιση αυτή εφαρμόζεται για τα εγκλήματα που προβλέπονται από τις διατάξεις της φορολογικής και της τελωνειακής νομοθεσίας, της νομοθεσίας για την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της ΕΕ, για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες, για τη δήλωση και τον έλεγχο περιουσιακής κατάστασης, για την εκδίκαση υποθέσεων διαφθοράς πολιτικών, την απιστία και την υπεξαίρεση σχετικά με την υπηρεσία, καθώς και τα λοιπά οριζόμενα εγκλήματα, τα οποία τελέσθηκαν σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου ή της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή Ο.Τ.Α. ή οποιουδήποτε Ν.Π.Δ.Δ. ή Ν.Π.Ι.Δ. ή οποιουδήποτε άλλου φορέα της Γενικής Κυβέρνησης κ.λπ.. Ομοίως, εφαρμόζονται και στα συναφή με τα ανωτέρω εγκλήματα που τελέστηκαν με σκοπό τη διευκόλυνση τέλεσης ή τη συγκάλυψη αυτών.

β. Εάν τα προαναφερόμενα εγκλήματα έχουν τελεσθεί σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου ή στρέφονται κατά της ιδιοκτησίας και των περιουσιακών δικαιωμάτων αυτού, το αρμόδιο όργανο διατάσσει την απόδοση στο Ελληνικό Δημόσιο των μετρητών ή του υπολοίπου των τραπεζικών λογαριασμών ή των μετρητών που περιέχονται σε θυρίδες, συνυπολογιζομένων των τόκων, των προσαυξήσεων και των προστίμων, και μέχρι του συνολικού ποσού αυτών, έναντι της προσδιορισθείσας οφειλής ή ζημίας τους, κατά το χρόνο κατά τον οποίο η απαίτηση του Δημοσίου καθίσταται εισπρακτέα είτε συνεπεία παρέλευσης της προθεσμίας αμφισβήτησης (διοικητικής ή δικαστικής) της σχετικής πράξης προσδιορισμού της είτε συνεπεία έκδοσης σχετικής δικαστικής απόφασης στην περίπτωση έγερσης αμφισβήτησης.

Περαιτέρω, καθορίζονται οι προϋποθέσεις για την κατά τα ανωτέρω απόδοση των ποσών, στην περίπτωση που τα εγκλήματα έχουν τελεσθεί σε βάρος των προαναφερόμενων νομικών προσώπων ή φορέων ή στρέφονται κατά της ιδιοκτησίας ή περιουσιακών δικαιωμάτων αυτών.

Σε περίπτωση κατά την οποία προβάλλονται ταυτόχρονα απαιτήσεις από περισσότερα πρόσωπα, η απόδοση διενεργείται κατά το λόγο της ζημίας ή της αξίωσης.

γ. Η εφαρμογή των προτεινόμενων ρυθμίσεων δεν επηρεάζει την ποινική μεταχείριση του υπόπτου ή του κατηγορουμένου ούτε θίγει τα επικρατέστερα δικαιώματα τρίτων επί των μετρητών ή των τραπεζικών λογαριασμών, τα οποία είχαν τυχόν αποκτηθεί με βάση κείμενες διατάξεις, πριν από την επιβολή της κατάσχεσης, δέσμευσης ή απαγόρευσης.

δ. Ρυθμίζονται ειδικά θέματα εφαρμογής των προτεινόμενων διατάξεων. *(άρθρο 1)*

2.α. Ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος για την τέλεση των προαναφερόμενων εγκλημάτων και οποιοσδήποτε τρίτος που ενεργεί με εντολή και για λογαριασμό του, μπορούν, με ανέκκλητη έγγραφη δήλωσή τους προς το αρμόδιο όργανο, να καταβάλουν το συνολικό ποσό της οριζόμενης στο κατηγορητήριο, στο κλητήριο θέσπισμα ή στο βούλευμα ζημίας ή αξίωσης, προς πλήρη ικανοποίηση του Ελληνικού Δημοσίου ή των λοιπών οριζόμενων φορέων, και, σε περίπτωση περισσοτέρων ζημιωθέντων ή εχόντων αξίωση, του συνόλου αυτών, από κεφάλαια στα οποία δεν έχει επιβληθεί κατάσχεση, δέσμευση ή απαγόρευση κίνησης λογαριασμών.

Η πλήρης ικανοποίηση των ανωτέρω μπορεί να γίνει μέχρι και την έναρξη της αποδεικτικής διαδικασίας στον πρώτο βαθμό δικαιοδοσίας, με την κατάθεση των χρημάτων σε δεσμευμένο άτοκο λογαριασμό στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, ως δεσμευμένων χρηματικών απαιτήσεων κατά του υπόπτου ή του κατηγορουμένου. Η απόδοση διενεργείται κατά τα προαναφερόμενα.

Ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος για την τέλεση των προαναφερόμενων εγκλημάτων ή τρίτος, σε βάρος των οποίων έχει επιβληθεί ή διαταχθεί δέσμευση, κατάσχεση ή απαγόρευση κίνησης τραπεζικών λογαριασμών ή ανοίγματος θυρίδων, ο ίδιος και σε περίπτωση κοινών λογαριασμών και ο συνδικαιούχος αυτών, μπορούν, με ανέκκλητη έγγραφη δήλωσή τους προς το αρμόδιο όργανο να συναινέσουν στην οριστική απόδοση στο Ελληνικό Δημόσιο ή στους λοιπούς οριζόμενους φορείς και προς πλήρη ικανοποίηση αυτών, του ποσού της οριζόμενης στο κατηγορητήριο, το κλητήριο θέσπισμα ή το παραπεμπτικό βούλευμα ζημίας ή αξίωσης, για το οποίο έχει επιβληθεί ή διαταχθεί δέσμευση, κατάσχεση κ.λπ., εφόσον κατά το χρόνο της υποβολής της δήλωσης δεν υφίσταται ήδη εισπρακτέα απαίτησή τους. Στην περίπτωση αυτή διατάσσεται η άρση της κατάσχεσης, της δέσμευσης ή της απαγόρευσης και η καταβολή του ως άνω οριζομένου ποσού στο Ελληνικό Δημόσιο ή τους λοιπούς φορείς και του τυχόν υπερβάλλοντος στον δικαιούχο αυτού.

β. Καθορίζεται το περιεχόμενο της κατά τα ανωτέρω ανέκκλητης δήλωσης και η έννοια της πλήρους ικανοποίησης του ζημιωθέντος.

γ. Θεσπίζονται μειωμένες ποινές, οι οποίες επιβάλλονται στον κηρυχθέντα ένοχο, σε περίπτωση που τύχουν εφαρμογής οι προαναφερόμενες ρυθμίσεις περί πλήρους ικανοποίησης του ζημιωθέντος. Οι εν λόγω ποινές διαφοροποιούνται ανάλογα με το στάδιο της διαδικασίας στο οποίο λαμβάνει χώρα η ικανοποίηση τους ζημιωθέντος. Εν προκειμένω, ο κακουργηματικός χαρακτήρας της πράξης παραμένει ακόμη και στις περιπτώσεις πρόβλεψης ποινής φυλάκισης, ενώ για τα πλημμελήματα εφαρμόζονται οι διατάξεις του Ποινικού Κώδικα για εξάλειψη του αξιοποίνου σε περίπτωση ικανοποίησης του παθόντος. Σε περιπτώσεις συμμετοχής, η κατά τα ανωτέρω πλήρης ικανοποίηση εκ μέρους ενός ή περισσοτέρων των συμμετεχόντων, ωφελεί και τους υπόλοιπους που συμφωνούν. *(άρθρο 2)*

3.α. Η εφαρμογή των ανωτέρω ρυθμίσεων δεν επηρεάζει κατά οποιονδήποτε τρόπο την προβολή και την ικανοποίηση των μη περιουσιακών αξιώσεων του πολιτικώς ενάγοντος, καθώς και τα δικαιώματα αυτού.

β. Ορίζεται ρητά ότι δεν υπάγεται στις εν λόγω ρυθμίσεις ο δράστης των προαναφερόμενων εγκληματικών πράξεων (άρθρο 1), εφόσον κατά το χρόνο τέλεσης αυτών, είχε την ιδιότητα του Πρωθυπουργού, Υπουργού, Αναπληρωτή Υπουργού, Υφυπουργού, Βουλευτή, Ευρωβουλευτή, Γενικού και Ειδικού Γραμματέα, Περιφερειάρχη, Αντιπεριφερειάρχη, Δημάρχου, Αντιδημάρχου ή αν τα πρόσωπα αυτά συμμετείχαν στην διάπραξη των εγκλημάτων. *(άρθρα 3 – 5)*

4.α. Σε περίπτωση τελεσίδικης καταδίκης, το Δικαστήριο καθορίζει το ύψος της ζημίας ή της αξίωσης, καθώς και το πρόσωπο σε βάρος του οποίου τελέσθηκε το αδίκημα και διατάσσει την οριστική απόδοση των ποσών κατά τα ειδικότερα οριζόμενα.

β. Σε περίπτωση αμετάκλητης απαλλαγής ή αθώωσης, αποδίδονται στους δικαιούχους εντόκως τα χρήματα που έχουν αποδοθεί στο Ελληνικό Δημόσιο ή σε οποιοδήποτε άλλο φορέα, εκτός εάν υπάρχει αξίωση κατά του

αθωωθέντος που είναι δυνατόν να συμψηφιστεί. Εφόσον η ποινική δίωξη πάψει λόγω παραγραφής ή για οποιοδήποτε άλλο μη ουσιαστικό λόγο, το Συμβούλιο ή το Δικαστήριο αποφαίνεται υποχρεωτικά σχετικά με την ύπαρξη αξίωσης και διατάσσει την απόδοση των σχετικών ποσών στους ζημιωθέντες. Το επιτόκιο ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών. *(άρθρο 6)*

5. Παρέχεται η εξουσιοδότηση για την έκδοση κοινής υπουργικής απόφασης με την οποία καθορίζονται:

- ο τρόπος, η διαδικασία και ο χρόνος απόδοσης των χρηματικών απαιτήσεων του Ελληνικού Δημοσίου και των λοιπών φορέων,
- τα σχετικά με την παρακατάθεση στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων και τον τρόπο απόδοσης και διαφύλαξης από αυτό των χρηματικών ποσών και των εγγράφων που αφορούν δικαιώματα τρίτων,
- τα απαιτούμενα έγγραφα και ηλεκτρονικές διαδικασίες,
- η διαδικασία ανοίγματος και καταγραφής του περιεχομένου θυρίδων για τις οποίες έχει επιβληθεί ή διαταχθεί δέσμευση, κατάσχεση ή το άνοιγμά τους, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα. *(άρθρο 7)*

6.α. Περιλαμβάνονται ρυθμίσεις για την εφαρμογή των προτεινόμενων ρυθμίσεων σε σχετικές υποθέσεις που είναι εκκρεμείς κατά την έναρξη ισχύος του υπό ψήφιση νόμου.

β. Καταργείται η πρόβλεψη του άρθρου 18 παρ. 3 του ν. 2523/1997 περί απαλλαγής ή επιβολής μειωμένων ποινών, σε ορισμένες περιπτώσεις φοροδιαφυγής για μη απόδοση ή ανακριβή απόδοση ΦΠΑ, φόρων, τελών και εισφορών. Οι διατάξεις του Τελωνειακού Κώδικα (άρθρο 158), για μη άσκηση ή κατάργηση της ποινικής δίωξης σε ορισμένες υποθέσεις λαθρεμπορίας, παραμένουν σε ισχύ. *(άρθρα 8 – 9)*

Β. Από τις προτεινόμενες διατάξεις, προκαλούνται επί του Κρατικού Προϋπολογισμού και του προϋπολογισμού των λοιπών νομικών προσώπων ή φορέων κατά περίπτωση, τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

1. Ενδεχόμενη δαπάνη από την επιστροφή στους δικαιούχους εντόκως των χρημάτων που έχουν αποδοθεί στο Ελληνικό Δημόσιο ή σε οποιοδήποτε άλλο φορέα, σε περίπτωση αμετάκλητης απαλλαγής ή αθώωσης, εκτός εάν υπάρχει αξίωση κατά του αθωωθέντος που είναι δυνατόν να συμψηφισθεί. (άρθρο 6) Η δαπάνη αυτή εξαρτάται από πραγματικά στοιχεία και από το ύψος του επιτοκίου, το οποίο καθορίζεται με υπουργική απόφαση.

Πάντως, από τη δυνατότητα απόδοσης των επίμαχων ποσών σύμφωνα με τις ρυθμίσεις των άρθρων 1 και 2 του σχεδίου νόμου, επέρχεται ωφέλεια για το Δημόσιο και τους λοιπούς φορείς, κατά περίπτωση.

2. Ενδεχόμενη εξοικονόμηση δαπάνης του Κρατικού Προϋπολογισμού, λόγω επιβολής μειωμένων ποινών κάθειρξης και φυλάκισης, καθώς και από την εξάλειψη του αξιοποίνου στις περιπτώσεις που προβλέπεται, στην περίπτωση που εφαρμόζονται οι διατάξεις για την πλήρη ικανοποίηση του ζημιωθέντος. *(άρθρο 2 παρ. 4 και 6)*

Αθήνα, 13 Νοεμβρίου 2014

Η Γενική Διευθύντρια

Σταυρούλα Μηλιάκου

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

(άρθρο 75 παρ. 3 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου «Ρύθμιση δεσμευμένων ή κατασχεμένων χρηματικών απαιτήσεων και μετρητών»

Από τις προτεινόμενες διατάξεις, προκαλείται επί του Κρατικού Προϋπολογισμού και του προϋπολογισμού των νομικών προσώπων ή φορέων κατά περίπτωση, ενδεχόμενη δαπάνη από την επιστροφή στους δικαιούχους εντόκως των χρημάτων που έχουν αποδοθεί στο Ελληνικό Δημόσιο ή σε οποιοδήποτε άλλο φορέα, σε περίπτωση αμετάκλητης απαλλαγής ή αθώωσης, εκτός εάν υπάρχει αξίωση κατά του αθωωθέντος που είναι δυνατόν να συμψηφισθεί. *(άρθρο 6)*

Η δαπάνη αυτή, η οποία εξαρτάται από πραγματικά στοιχεία και από το ύψος του επιτοκίου, το οποίο καθορίζεται με υπουργική απόφαση, θα αντιμετωπίζεται από τις πιστώσεις του Κρατικού Προϋπολογισμού ή του προϋπολογισμού των λοιπών φορέων κατά περίπτωση.

Αθήνα,17 Νοεμβρίου 2014

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ	ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ
Γκ. Χαρδούβελης	Χ. Αθανασίου

ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΣΥΝΕΠΕΙΩΝ ΡΥΘΜΙΣΕΩΝ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ: ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ:

ΥΠΗΡΕΣΙΑ: ΕΙΔΙΚΗ ΝΟΜΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

ΘΕΣΗ / ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ:

ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 21077675533

E-MAIL:

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ:

«ΡΥΘΜΙΣΗ ΔΕΣΜΕΥΜΕΝΩΝ Η' ΚΑΤΑΣΧΕΜΕΝΩΝ ΧΡΗΜΑΤΙΚΩΝ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΡΗΤΩΝ»

ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ
ΣΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ:

Με την προτεινόμενη ρύθμιση επιχειρείται:

1) να ρυθμιστεί η διαχείριση και η αξιοποίηση κατά τον προσφορότερο τρόπο από το Ελληνικό Δημόσιο εν ευρεία εννοία των δεσμευμένων ή κατασχεμένων χρηματικών απαιτήσεων και μετρητών ή υπολοίπων τραπεζικών λογαριασμών ή των μετρητών που περιέχονται σε θυρίδες, στη διάρκεια της ποινικής διαδικασίας.

2) η θέσπιση για πρώτη φόρα, μιας μορφής ποινικής συνδιαλλαγής για τον ύποπτο ή τον κατηγορούμενο που διευκολύνει το Ελληνικό Δημόσιο, τα κρατικά νομικά πρόσωπα και αρχές και τους φορείς Γενικής Κυβέρνησης να ικανοποιηθούν πλήρωση για την αξίωση ή τη ζημία τους.

ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ
ΣΕ ΑΛΛΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΠΟΥ ΤΥΧΟΝ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ:

Δεν υπάρχουν άλλες ρυθμίσεις

Α: ΚΥΡΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗ ΡΥΘΜΙΣΗ

1. Αναγκαιότητα

1.1. Η διαχείριση και η αξιοποίηση κατά τον προσφορότερο τρόπο από το Ελληνικό Δημόσιο εν ευρεία εννοία των δεσμευμένων ή κατασχεμένων χρηματικών απαιτήσεων και μετρητών ή υπολοίπων τραπεζικών λογαριασμών ή των μετρητών που περιέχονται σε θυρίδες, στη διάρκεια της ποινικής διαδικασίας. Η επιστροφή στο Ελληνικό Δημόσιο και στους παθόντες φορείς του άρθρου 1 των χρημάτων, τα οποία έχουν καταχρασθεί οι κατηγορούμενοι των αδικημάτων του ιδίου άρθρου .

1.2. Από τις μέχρι τώρα πληροφορίες τα ήδη δεσμευθέντα ποσά, κατόπιν πρωτοβουλίας των ελληνικών δικαστικών και διωκτικών Αρχών ανέρχονται στο ποσό των 500 εκ. ευρώ.

1.3. Από την ρύθμιση αυτή θα προκύψουν οριζόντια οφέλη στο κοινωνικό σύνολο δεδομένου ότι τα δεσμευθέντα χρηματικά ποσά θα μπορούν να ενσωματωθούν στα έσοδα του προϋπολογισμού του Κράτους σε χρόνο πολύ συντομότερο από αυτόν της έκδοσης αμετάκλητης απόφασης ποινικού δικαστηρίου για την ίδια υπόθεση .

2. Καταλληλότητα

2.1. Δεν υπάρχει ανάλογη προηγούμενη ρύθμιση

2.2. Ανάλογες πρακτικές εμφανίζονται σε διάφορες έννομες τάξεις. Στο ελληνικό δικαιικό σύστημα έπρεπε να νομοθετηθεί ανάλογη ρύθμιση αφού προηγουμένως λαμβανόταν υπόψη το δικονομικό πλαίσιο στην ποινική αστική και διοικητική δίκη.

2.3. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ορίζονται, ο τρόπος, η διαδικασία και ο χρόνος απόδοσης των χρηματικών απαιτήσεων του Ελληνικού Δημοσίου και των λοιπών φορέων του άρθρου 1, τα σχετικά με την παρακατάθεση στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων και τον τρόπο απόδοσης και διαφύλαξης από αυτό των χρηματικών ποσών και των εγγράφων που αφορούν δικαιώματα τρίτων, ο τύπος των πιστοποιητικών, τα σχετικά με την επιστροφή των χρηματικών ποσών στους δικαιούχους, οι απαιτούμενες ηλεκτρονικές διαδικασίες και κάθε άλλη αναγκαία σχετική λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων των προηγούμενων άρθρων.

3. Συνέπειες στην Οικονομία

3.1 Η ρύθμιση έχει οριζόντια επίπτωση στην οικονομία

3.2 Η ρύθμιση έχει οριζόντια επίπτωση στην οικονομία

3.3

3.4

3.5.

3.6.

3.7

3.8. Άμεση απόδοση στο Δημόσιο και εγγραφή στα έσοδα του προϋπολογισμού χωρίς επί πολλά έτη καθυστέρηση (σε πολλές περιπτώσεις και πέραν της δεκαετίας)μέχρι την έκδοση της (καταδικαστικής) απόφασης του ποινικού δικαστηρίου . Ενιαία και κεντρική παρακολούθηση των σχετικών περιπτώσεων αντί της διάσπαρτης τήρησης που υπάρχει σήμερα ανά κατηγορούμενο ή ύποπτο ή τραπεζικό λογαριασμό ή πιστωτικό ίδρυμα.

3.9. Δεν αναμένονται επιβλαβείς συνέπειες

4. Συνέπειες στην κοινωνία και στους πολίτες

4.1. Η προτεινόμενη ρύθμιση δημιουργεί στον πολίτη την πεποίθηση ότι τα κρατικά όργανα επιλαμβάνονται με οργανωμένο και ορθολογικό τρόπο της διαχείρισης των οικονομικών στοιχείων που προέρχονται από εγκληματικές δραστηριότητες, χωρίς να κάμπτεται το δικαίωμα του κάθε κατηγορούμενου να τυγχάνει δίκαιης δίκης και χωρίς να προσβάλλεται το τεκμήριο αθωότητας και η αρχή της ηθικής απόδειξης. Επίσης , διαφυλάσσονται τα επικρατέστερα δικαιώματα τρίτων επί των δεσμευθέντων .

4.2. Δεν υπάρχουν στατιστικά στοιχεία για την π[προτεινόμενη ρύθμιση

4.3. **βλ.** ως ανωτέρω για το κοινωνικό σύνολο

4.4.

4.5. Για πρώτη φορά δημιουργείται μηχανισμός συγκέντρωσης των δεσμευθέντων χρηματικών ποσών και θεσπίζεται μία μορφή ποινικής συνδιαλλαγής για τον ύποπτο

ή τον κατηγορούμενο που διευκολύνει το Ελληνικό Δημόσιο, τα κρατικά νομικά πρόσωπα και αρχές και τους φορείς Γενικής Κυβέρνησης να ικανοποιηθούν πλήρως για την αξίωση ή τη ζημία τους.

6. Συνέπειες στη Δημόσια Διοίκηση και την απονομή της Δικαιοσύνης

6.1. Με τις ρυθμίσεις αυτές θα καθίσταται δυνατό να μπορεί το Ελληνικό Δημόσιο να έχει σε μια ενιαία βάση δεδομένων στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων το σύνολο των στοιχείων των δεσμευθέντων χρηματικών ποσών με στόχο την ορθολογική εκμετάλλευση τους σε άμεσο χρόνο.

6.2. Αναφέρατε τις αναμενόμενες συνέπειες της αξιολογούμενης ρύθμισης στον τρόπο απονομής της Δικαιοσύνης (εφόσον υπάρχουν). Σε περίπτωση που ο κατηγορούμενος συνδράμει στην διαδικασία απόδοσης χρηματικών ποσών στο Ελληνικό Δημόσιο , λόγω της τέλεσης ποινικού αδικήματος , θα τυγχάνει εφόσον κηρυχθεί ένοχος καλύτερης ποινικής μεταχείρισης.

7. Νομιμότητα

7.1 Οι ρυθμίσεις είναι σύμφωνες με τις βασικές συνταγματικές αρχές και υποστηρίζουν το τεκμήριο αθωότητας, χωρίς να κάμπτεται η ανάγκη της Πολιτείας και της Κοινωνίας να τιμωρούνται οι υπαίτιοι της τέλεσης των αδικημάτων που έχουν τελεσθεί.

7.2.

7.3.

7.4.

8. Αρμοδιότητα

8.1. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ορίζονται, ο τρόπος, η διαδικασία και ο χρόνος απόδοσης των χρηματικών απαιτήσεων του Ελληνικού Δημοσίου. Αναφέρατε τα υπουργεία που είναι συναρμόδια για τον σχεδιασμό και την προώθηση της αξιολογούμενης ρύθμισης, αιτιολογώντας ειδικά τους λόγους συναρμοδιότητας

8.2. Συνεργασία μεταξύ Υπουργείου Δικαιοσύνης Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων , Υπουργείο Οικονομικών , Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους.

8.3. Οι εμπλεκόμενες υπηρεσίες είναι οι αρμόδιες δικαστικές, διοικητικές και ανεξάρτητες αρχές που έχουν την αρμοδιότητα και την πρωτοβουλία για δεσμεύσεις και κατασχέσεις ,το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων και το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους.

8.4.

9. Τήρηση Νομοτεχνικών Κανόνων και Κωδικοποίηση

9.1. Αναφέρατε τους νομοτεχνικούς κανόνες, οι οποίοι εφαρμόστηκαν κατά τη σύνταξη της προτεινόμενης διάταξης, με αναφορά στο εγχειρίδιο οδηγιών της Κεντρικής Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής (ΚΕ.Ν.Ε.)

9.2. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος καταργείται το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 18 παρ. 3 του ν. 2523/1997, όπως ισχύει. Η ρύθμιση αφορά στα ακόλουθα αδικήματα :

α) του ν. **2523/1997 (φορολογικά αδικήματα)**,

β) του ν. **2960/2001 (Τελωνιακός Κώδικας)**,

γ) του ν. **2803/2000 (Σύμβαση Προστασίας Συμφερόντων ΕΕ)**,

δ) του ν. **3691/2008 (Νομιμοποίηση εσόδων)**,

ε) του ν.**3213/2003 (Πόθεν έσχες)** ,

στ) του ν.**4022/2011 (διαφθορά αξιωματούχων)**,

ζ)του **Ποινικού Κώδικα** που στρέφονται κατά της **ιδιοκτησίας** και των **περιουσιακών δικαιωμάτων** τα οποία πραγματώθηκαν **χωρίς βία ή απειλή** (αποκλείεται η ληστεία) και τελέστηκαν σε **βάρος** του **Ελληνικού Δημοσίου, της Ευρωπαϊκής Ένωσης**, των **ΟΤΑ** και των **κρατικών Ν.Π.Δ.Δ. και Ν.Π.Ι.Δ.** του άρθρου **9 του ν. 1232/1982** ή του άρθρου **1 του Κεφαλαίου**

Α΄του ν. 3429/2005 , ή οποιουδήποτε άλλου **φορέα της Γενικής Κυβέρνησης**, ή οποιασδήποτε **ανεξάρτητης διοικητικής αρχής** ή άλλης **κρατικής αρχής**, καθώς και

η) από τις διατάξεις των άρθρων **256 και 258 του ΠΚ** (απιστία και υπεξαίρεση σχετικά με την υπηρεσία)

ανεξαρτήτως της συνδρομής των προϋποθέσεων εφαρμογής του ν.1608/1950 (Α' 301).

9.3. Επιτάχυνση στην απορρόφηση των δεμευθ΄λεντων χρηματικών ποσών από το Ελληνικό Δημόσιο

9.4.

10. Διαφάνεια - Κοινωνική συμμετοχή

10.1. Ανάρτηση σε δημόσια διαβούλευση, με συνολικό αριθμό σχολίων 4 από διάφορους σχολιαστές

10.2. Ως ανωτέρω

10.3. Έχει συνταχθεί ιδιαίτερη έκθεση διαβούλευσης .

10.4.

Β: ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΑΛΛΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ

11. Γενική Αξιολόγηση

11.1 Δεν υπάρχουν άλλες διατάξεις

11.2

11.3

11.4.

11.5.

12. Διαφάνεια και Διαβούλευση

12.1. Ελεύθερη πρόσβαση μέσω διαδικτύου στη διαδικασία της δημόσιας διαβούλευσης

12.2 Θετική προσέγγιση από το σύνολο των σχολιαστών, με επιφυλάξεις για το πλαίσιο των ποινών και την εν γένει πρακτική εφαρμογή.

ΕΚΘΕΣΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ:

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ:

«Ρύθμιση δεσμευμένων ή κατασχεμένων χρηματικών απαιτήσεων και μετρητών»

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΑΝΑΡΤΗΣΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ:

Το Σ/Ν αναρτήθηκε σε δημόσια διαβούλευση τη Δευτέρα 17 Μαρτίου 2014 με τίτλο « Ρυθμίσεις Ποινικού και Σωφρονιστικού Δικαίου και Άλλες Διατάξεις».

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΝΑΡΞΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ:

Η διαβούλευση άρχισε τη Δευτέρα 17 Μαρτίου 2014.

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΛΗΞΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ:

Η διαβούλευση ολοκληρώθηκε τη Δευτέρα 24 Μαρτίου 2014.

ΑΡΙΘΜΟΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΩΝ:

ΣΥΝΟΛΙΚΑ:

4

ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟΝ:

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΣΧΟΛΙΩΝ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΡΟΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΣΧΟΛΙΩΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ:

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΣΧΟΛΙΩΝ ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟ:

ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟΝ:

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 1:

Προτείνεται από μερίδα σχολιαστών να γίνει πρόβλεψη και για τη χρήση δεσμευμένων ακινήτων

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 2 :

(Α)Σύμφωνα με το αρθρ.2 πργρ. 3 του Α κεφαλαίου το ποσό που απαιτείται για την πλήρη ικανοποίηση του δημοσίου είναι το οριζόμενο στο κατηγορητήριο το οποίο όμως στην πράξη έχει αποδειχθεί ότι αποτελεί μικρό μέρος από το συνολικό ποσό της διασπάθισης του δημοσίου χρήματος της κάθε υπόθεσης (όπως π.χ. στα εξοπλιστικά προγράμματα). Αυτό γιατί με τον τρόπο που διακλαδώνεται το χρήμα μέσω off-shore εταιριών και αχυρανθρώπων, μέσω απορρήτων τραπεζικών καταθέσεων και επενδύσεων ανά την υφήλιο, το υπόλοιπο 80-90% παραμένει αλώβητο και ανεξιχνίαστο. Πολύ εύκολα λοιπόν ο κατηγορούμενος για τη συγκεκριμένη πράξη και για το συγκεκριμένο ποσό που κατηγορείται θα επιστρέφει το 10-20% για να «καταδικαστεί» αντί για ισόβια σε λίγα χρόνια με αναστολή ή εξαγορά (σύμφωνα με την πρόβλεψη του αρθρ.2 πργρ.4) ώστε να απολαύσει ανενόχλητος το άλλο 80-90% , χωρίς να εκτίσει ούτε μια μέρα στη φυλακή.
(Β)Συνεπώς η πρόβλεψη μειώσεως της ποινής από ισόβια σε 3 χρόνια (που θα είναι βάσει των γενικών διατάξεων με αναστολή ή εξαγορά) ισοδυναμεί, κατά τον ίδιο σχολιαστή, με αμνηστία των ήδη διαπραξάντων τα αδικήματα και παράλληλη ενθάρρυνση των μελλοντικών δραστών για συνέχιση της παράνομης δραστηριότητας.
Καταλύεται έτσι η βασικότερη επιδίωξη του νόμου που είναι η αποτροπή μελλοντικών αδίκων πράξεων. Η πρόβλεψη για εξαίρεση πολιτικών προσώπων και άλλων υψηλά ισταμένων πρακτικά ακυρώνεται, γιατί σε μια υπόθεση π.χ. όπως αυτή περί τα εξοπλιστικά- δεν θα χρειάζεται να αποκαλύψει στοιχεία για τους άνωθεν αφού θα αρκεί να επιστρέψει κατά την προκαταρκτική εξέταση τα υπ' αυτού «καταχρασθέντα» και να βραχυκυκλώσει έτσι την περαιτέρω έρευνα. Συγκρίθηκε το

ποσό της άμεσης ωφέλειας του δημοσίου με αυτό της εν δυνάμει ζημίας από την κατάχρηση που πρόκειται να προκληθεί τώρα και στο μέλλον με το πρόσκαιρο όφελος από την ρύθμιση αυτή; Για να μην γίνει λόγος για το ηθικό κόστος.
(Γ)Για τους πιο πάνω λόγους προτείνεται:
1.Οι προβλέψεις για μειωμένες ποινές να είναι αυστηρότερες.
2.Να είναι αυτές χωρίς αναστολή ή εξαγορά.
3. Να απαιτείται αθροιστικά σαν προϋπόθεση και η υπόδειξη με στοιχεία και των άλλων συμμετόχων, άλλως η ευνοϊκή ρύθμιση να είναι διαβλητή με ένδικο μέσο αν αποδειχθεί η σκόπιμη αποσιώπηση.
4. Να μην περατούται η διερεύνηση της υπόθεσης και για άλλους συμμετόχους μετά την επιβολή της μειωμένης ποινής στον δράστη (που άλλωστε προβλέπεται ότι μπορεί να γίνει σε οποιοδήποτε στάδιο της ανάκρισης ή/και προκαταρτικής εξέτασης, πριν από την κλήση του σε απολογία).
5. Στην εξαίρεση του αρθρ.4 μετά το «δράστης»να προστεθεί «και ο συμμέτοχος».

Σύμφωνα με άλλο σχολιαστή εγείρεται το εξής ερώτημα: Εφοριακός κατηγορείται για απιστία στην υπηρεσία, γιατί από παραλείψεις του σε έλεγχο επιχείρησης, κινδύνεψε το Δημόσιο με ζημία XXX Ευρώ.
Όμως, κατά το διάστημα από την σύνταξη του κατηγορητηρίου μέχρι σήμερα, η φορολογική υπόθεση, περαιώθηκε οριστικά, με νόμο του Υπουργείου Οικονομικών (Ν. 3888/2010) και το Δημόσιο εισέπραξε τους φόρους που εδικαιούτο και οι οποίο καταβλήθησαν μέχρι σήμερα ολοσχερώς, συνολικά βεβαίως ποσού Χ Ευρώ, δηλαδή κατά πολύ μειωμένους με αυτούς του κατηγορητηρίου, γιατί η επιχείρηση δικαιώθηκε μερικώς και στα διοικητικά δικαστήρια.
Ερωτώ και προτείνω:
Για να υπαχθεί η περίπτωση αυτή στη διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 2, το ποσό που πρέπει να ληφθεί υπόψη να είναι το Χ και όχι το XXX.

Κατά μικρή μερίδα σχολιαστών η ρύθμιση δεν θα έχει εφαρμογή στις περισσότερες εκ των υποθέσεων, στις οποίες αποβλέπει το Δημόσιο για «έσοδα» και συνεπώς κινδυνεύει να παραμείνει γράμμα κενό. Προτείνεται, συνεπώς να συμπληρωθεί, ώστε να μπορεί ο κατηγορούμενος να υποβάλει τη σχετική δήλωση όσον αφορά το ποσό που είναι ήδη δεσμευμένο και αν προκύψει από την ακροαματική διαδικασία ότι πράγματι αυτό είναι το ποσό της ζημίας του Δημοσίου και όχι εκείνο που αναφέρει το κατηγορητήριο να μπορεί να επωφεληθεί του ευεργετήματος. Ομοίως πρέπει να ισχύει αυτό αν ο κατηγορούμενος υποβάλλει τη δήλωση για τα δεσμευμένα και συμπληρώνει εξ ιδίων το υπόλοιπο ποσό της πραγματικής ζημίας. Και στην περίπτωση αυτή εφόσον το άθροισμα δεσμευμένων και επιστραφέντων υπολείπεται του ποσού του κατηγορητηρίου, αλλά αποδεικνύεται στο δικαστήριο ότι ο κατηγορούμενος είχε δίκιο περί του ύψους της ζημίας, δεν συντρέχει λόγος και πάλι να μην μπορεί να ωφεληθεί από τη ρύθμιση. Ειδάλλως επιτρέπεται στους Ανακριτές η άσκηση μιας αθέμιτης πίεσης φουσκώνοντας το κατηγορητήριο υπέρ του δέοντος, όπως κατά κόρον συμβαίνει, και με αυτό τον τρόπο αποφασίζοντας κατ' ουσία ο ανακριτής που συντάσσει το αρχικό κατηγορητήριο και όχι ο νόμος ενώπιον του οποίου όλοι είναι ίσοι. Επίσης, θα έπρεπε ίσως να προβλεφθεί και μία αναλογική ελάφρυνση της ποινής για την περίπτωση που κάποιος δεν επιστρέφει όλο το ποσό, αλλά όσο αποδεδειγμένα κατέχει.

Κατά την άποψη άλλου σχολιαστή προτείνεται να αρκεί η δήλωση που υποβάλλεται από τον κατηγορούμενο προς ικανοποίηση του παθόντος, να υποβάλλεται αν έχει παρέλθει το στάδιο της προδικασίας, για το ποσό που προκύπτει από το δικαστήριο ως ζημία και όχι για το ποσό που αναφέρεται στο κατηγορητήριο .